

THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

VOL. XI, No. 9

50 CENTS A YEAR

MAY, 1929

GIVE HIM A NEW TRIAL

Revisions are in vogue at present. We have heard that there is a movement among the Jews to give Baruch Spinoza a new trial and remove from him the excommunication under which he was placed by the rabbis of his time two hundred and fifty years ago. Now comes the news from Greece that there is a movement among the people there to revise the trial of Socrates which took place over twenty-three hundred years ago. According to history Socrates was tried by a jury consisting of five hundred and fifty-seven men. He was accused of heresy because he talked against the idols of Greece. They found him guilty and sentenced him to death. While in prison, awaiting execution, Socrates after his conversation on the immortality of the soul drank the hemlock and passed away with a dignity and calmness becoming his past life.

Now in both these cases the accused ones were given a fair trial. Yet the Greeks have come to the conclusion that their ancestors in sentencing Socrates to death were wrong and they therefore repent of that sin. They do not want to keep silence any longer, causing people to take that as their tacit consent; they do not wish to have a share in that wrong deed by not protesting against it, therefore they have resorted to a revision of the trial.

Now we Jews have to learn from the Greeks and revise the trial of the Lord Jesus Christ our blessed Saviour. That trial cannot be compared to the Socrates trial because it was unlawful. The trial was not carried on according to the laws of God, thru Moses, neither according to the oral laws found in the Talmudic codes of laws. Those leaders, Sanhedrin and Priests were prejudiced and were gov-

erned by the bitterness of their hearts. In the night they took Him to judgment. They took Him to trial at night, a thing which was against the Talmudic law then in practice, and early in the morning they hastened to Pilate the Roman Governor and threatening that high official they demanded of him to crucify Christ with speed and great hurry. We Jews are a good people. We are beloved of God because of Abraham his friend. We should not be hated and persecuted by everybody, because God is our Father and He promised to protect us.

But there is one sin which is common to all Jews with few exceptions. It is a national sin. Our fathers did it, and we are committing it unto this day. That national sin is rejecting the Lord Jesus Christ, the promised Messiah whom God sent to deliver us from sin and from troubles. Now this national sin has to be put away. We have to confess before God that it is the sin of our fathers as well as ourselves. If you turn to Lev. 26:40 you will see the truth of this. You read there, "If they shall confess their iniquity and the iniquity of their fathers." We Jews as a nation have to revise the trial of the Lord Jesus and say, "Our hands have not shed this blood neither have our eyes seen it." Deut. 21:7. There in that national sin lies the source of the Jewish question. Not until we Jews as a people repent and do as God has told us to do, namely confess and forsake that national sin, will we be reinstated into God's favor.

A good many of our Jewish brethren because of lack of knowledge are still of the opinion that we suffer persecution only on account of Christianity. They refuse to go by God's word but by their own opinions. Our persecution has nothing to do with people for it all depends upon God's protection in our behalf. "If God be for us who can be against us?" Why did our people suffer in Egypt when there was no Christianity in existence? Why was our first temple destroyed by Nebuchadnezzar about 500 years before Christ was born? It was all because we were not right with God. Therefore it is our duty, for the sake of our own people, to revise that trial of the Lord Jesus Christ, when our ancestors committed the greatest sin in delivering that blessed Son of David and Son of God to the cruel hands of the Romans for the purpose of submitting Him to the unjewish sentence of crucifixion, a death which only cruel Rome could invent. We Jews have to cease from following in the footsteps of those people of that time and acclaim Him Son of David, the only Redeemer and Messiah who has fulfilled every promise of

God in His first coming. This confession will put the Jewish people on the right track. They will then be reconciled to God. The national sin as well as all other sins will be forgiven because God said it thru Isa. 53, "And Jehovah hath laid upon him the iniquity of us all."

BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

Come to Our Meetings

EVERY FRIDAY -	-	-	-	8 P.M.
EVERY SUNDAY -	-	-	-	8 P.M.
EVERY MONDAY -	-	-	-	8 P.M.

ALL WELCOME

OUR TRACTS:

1. The Voice Crieth.
2. What is His Name.
3. Cain and Abel.
4. Behold a Virgin.
5. To both Houses of Israel.
6. The Argument.
7. The Logic.
8. The Trinity.
9. The Golden Chapter.

We Want Your Subscription.

If you are receiving The Shepherd of Israel and have not subscribed for it yourself, it is because someone else has subscribed for you.

Please notice that we do not send The Shepherd of Israel to any one unless it has been ordered and paid for. Sometimes a friend will buy from us a dozen or more copies, and will mail the papers to others. Over such mailings we have no control.

The Shepherd of Israel is being received by thousands of prominent Jews in America each month; among them are lawyers, doctors, merchants, bankers, and rabbis. Many are writing us to say how much they enjoy the paper. They are beginning to realize that after all they have no future hope aside from the Lord Jesus Christ, their Saviour and Messiah.

The subscription price of The Shepherd of Israel is 50c a year. Remittance can be sent either in stamps or by postal money order.

Become a Subscriber Today.

דריגע און טרייערינגע צווערטש אַרוֹנְגֶּשֶׁקִים פָּוּן
שטעב און ער אלײַין האט מתפֿלָל געווען צו נאמָט
בשבש ישוע המשיח און דאָן האט ער א געשרוּי גע-
געבען " ט ב י ת א ", שטעה אויף ? באָלָד האט
זויי די אוניגען געפענט און האט זיך אויפֿגעועצָם
אתה איז געווונד געוואָרָען (מפעלות השליחים ט-
(42-36).

אוֹן אָזֶן הַאָט אָנוּנֵר גְּרוּסֵר אִיד אֲבָרִיטָה
בְּלִיקָה נְהָאָט, דִּי מְעַנְשָׁהִיט אִיז אַלְגָּעָמִין מְתָקָן
צַו זַיְן דָּרָךְ יְשֻׁעָה הַמִּשְׁיחָה, בְּעֹזָאנְדָרָט זַיְנָע בְּרִיךְ
דָּרָכְ יִשְׂרָאֵל. עֶר אִיז גְּעַנְגָּעָן דְּרָשָׁעָנְעָן דִּי בְּשָׁוָה
טוֹבָה אַין יְשֻׁעָה הַמִּשְׁיחָה נִישָׁת נָור צַו אִידָּעָן גְּנִיעָרָט
אָוֹיד צַו גּוֹם. עַרְשָׁטָעָנְמָן, כְּדִי אָוֹיד גּוֹם זַלְעָנְמָן
גְּנִישָׁט אַרְלְיוֹרָעָן גְּהָחָן זַוְעָרָעָן זַוְנָה, וּוֹיְלָדָעָן
הַיְוִילְעָדָר מִשְׁיחָה אִיז גְּעַקְבָּעָן מְתָקָן זַיְן יְעָדָעָן
מְעַנְשָׁסָזָמָס זַוְעָט גְּלִיבָעָן אַין אַיָּהָם. צַוְוִירָן
טָעָנְמָן. הַאָט עֶר דְּעָרְמִיט גְּעוֹאָלָט אֲטָובָה טָהָן אִיר
דָּעָן, וּוֹיְלָאִירָהָרָוּ וּוֹיְסָט דָּאָךְ אָוּ זַוְעָן גּוֹם. הַוְלוֹנָגָן
בְּעַסְמָן וּדְעָרָעָן נְגַבְּעָלָעָן קְרִיסְטָעָן אִין יְשֻׁעָה הַמִּשְׁיחָה,
שְׁלָלָנְעָן זַיְיָ מְעַהְדָּר קִין אִידָּעָן אָוּן עַס אִין שְׁלָמָן
עַל יִשְׂרָאֵל. אַט דָּאָם הַאָט דָּעָר גְּרוּסֵר אִיד גַּעַן
וּזְאָלָט אָוּן אָוֹיד גְּנַתְּהָן. (מִפְּעָולָת הַשְׁלִיחִים י'א
ז-3 אָוּן 18).

דאר האט אונזער גרויסער איד געהאט מאמא
שונאים אויך צוישען אידען און פ'חאט איהם
מעהערען מאל אויך און תפסה געווארבען כדער
אל מעחד נישט דרישען זועגען ישוע המשיח.
פלוצים צו אלעמענס ערשותינונג האט נאט פאר
זי שליחים די שוערט טיהרען פון דער תפסה
אויבנעפענט און אט זעגען זוי גאנַדר און
ייכל און דרישען זועגנו ווידער וועגען ישוע המשיח,
זו דעם פאלק אוזויז זוי צו די סנחרין. און גערט
וואס אונזער גרויסער איד זאנט צו זוי: «אייד
וילט או מיר זעלען נישט רעדען וועגען מיר
גמשיח?» אבער איך פרעג איך. וועמען זעלען מיר
עסער הערען, נאט אדרער איך מענשען (טפערות
ישליך, 28, 29). יא, אונזער גרויסער איד איז
אווי אונגעאנגען טרייז מיט זיין ארבית בז' זיין
עצטער מינוט דרישענדיג די גאנַלה און די
שוע און די נחמה פאר אלע מענשען און ישוע
משיח, ספצעיעל צו די «עאן אובdot מביית
שראלן».

איצט קאנט איהר ליעבער לעזער זעהן די ענ
ערונג אין אונזער גרויסען איד זויט ער איז געוואר
ען א נאכפאלגעער פון ישוע המשיח. בעפער איז
גר געווען באשעטעןט מיט פיש, און זווער וואלט
זויינט פון איהם נאר געווארסט? אבער זויט ער
אייז געווארען א נאכפאלגעער פון ישוע המשיח האט
דר זוד באשעטעןט מיט ברענגען איז אנדעלע
גענסען צו דער אמונה המשיחית און דאדורך
ארויס צו קומען מעבדות לחריות ומפאילה לאור
רבו.

בֵּית שֶׁר שְׁלֹום

קארנער טרוף עוו. און יואלטאן סטריט

קומט צו אונזערע פערזאטמלונגנונג

פרוייטאג נאכט 8 אוחר . . . פיר מענער און פרזען
נאכטאג נאכט, 8 אוחר . . . פיר מענער און פרזען
נאכטאג נאכט 8 אוחר . . . מטעןימאניאל

האט דער מישיח אויך אָ פרען גאנגעבען ר' שמעון ר' ווילט איהר אויך מיד איבערלאזען? האט ר' שמעון גאנטפערט: הארא, צו וועמען זאלען מיר מעהן, נור ביי דיר אוין דאס ווארט וואם פיהרט צום אייביגען ליעבען. (יוחנן ז).

או אונו ועהן מיר איהם גאנצע דריין אוון האלב לאחד נאכגענון דעם משיח אוון פון איהט העדרען זיין פערעלדיגע טייערע תורה, ארינינ' בליקען אוין ליכטנען געטליך פנים פון הייליגען משיחא, אוון תפיד לרערנען פון איהם גופא, אוון ייד פערטונג מאכען באָר דער עבדות הובא יתברך בישועה המשיחית ית'ש, אוון ווען די צייט אוון שווין ריוּפ געוווען האט איהם געטליך דער הייליגען משיח גענבעבען "ספיכחה", איהם ואגונדרין דריין מאָל "שפמען כה יונה, פיראן פאָסען ביינע שאָפ". (יוחנן כ"א, 18-19).

באלדר דרויף זעהן פיר אויהם שטעהן צויעשען
מי מאגע אידען וואס זענען נזקומווען עלה רגל זיין
אaddr ירושלים ברענגען קרבנות פאר די פאריגען זינד
זרדי ווירעד צו קאנגען זונציגען, הערען מיר ווי ר'
שמעון שריטט הויד און ווארענט זוי: "געוואאלד
טהחות תשובה פון אייערט שלאכטן וועגען!"
"מפעלות השליחים א' (38).

דארט זענען דאמאלס געועזן אידען פון פרם
טדי, פון וילם, פון ארם נחרום, פון יהודת קפודקייא
נטומ, אסיה, פרוניא, פטפוליא, מצרים, לוד און
וועם, פיעלע האבען זיך געוענדערט איבער דעם
רויסען אידס פיעירדרינע דרשא און האבען תשובה
עטחן און אנגענטמען יושע המשיח אלס זיינער
וודה ומץיל, אנדרער אבער האבען ווי געוענהנליך
צונות גיטריבען ווועגען איהם און זענען ווידער געַ
אנגען איין דעם אלטען זונדריגען לבען וועלכעט
יזהרת בארגן ארaab בין צום שאל תחתיה.

אונזער גרויסער איד האט נישט נור געָרְשַׁן
נט צו אידען, ניערט ער האט אויך געטHon. איזה
ערט ליעבען לאוער, געטהון פיטש וואונדר. ער
יז געועהנלייך ערעדן טאג געאנגען איז „היכל“
אוועגען, און ביומ אידיגנאנג חאט ער געטראפען
צעען איד וואס איז געוען אונזער גרויסער קרייפל
ווע דארט געבעטען נדבות. האט אונזער גרויסער
איד גדרים רחמנות בעקמיען אויף איהם און האט
ייהם געואנט „גאנד און זילבער האב איד נישט
יר צו געבען, אבער דאס וואס איד קאן יא, וועל
יך דיר געוו געבען, אין נאמען פון ישע חמישיח
טבעה אויף און געה. ר' שמעון האט גע-
אלפען זיך אויפחויבען און דער געועגענד קרייפל
יז געווארטן אויסיקרייפל. ער איז געטברונגען און
ייהם געלאפען לוייבנדיג גאט. אלע וואס האבען
עו נדבות ביומ היכל האבען דאס געועהן און זיך
אראוואונדרט אויף דעם גרויסען נס וואס איז גע-
עהן. (מצבעות השילוחים ג).

אין אנדערס מאָל האט זיך געטראָפַען אוֹ אָין
בֵּין אָין נְעוּזָן אֲמִירָל בַּיּוֹם נְאָמָעָן «טְבוֹיתָה».
יְינְגְּמָל אָין זֶה עַפְסָק קְרָאנָק נְעוֹזָרָעָן אָין גַּעַד
טַאֲבָרָעָן, וָוי גַּעַוְהָנְלִידָה האט מעַן זֶה מְתָהָר גַּעַד
עַן אָין זֶה פְּעַרְטִינְג גַּעַמְאָכְטָן צֶוֹ דָעַר קְבּוֹרָה. אָזְוִי
אַלְדָּר וָוי מְחָאָט אַבְּדָר גַּעַהָעָרָט אֲוֹ דָעַר גְּרוֹזָבָעָר
הַד דָּר' שְׁבִיעָן פְּעַטְוָרָס אָין אָין יְנַעַד גַּעַזְעָנָה, האט
עַן נָאָר אַיִּחָם גַּעַשְׂקָטָה, וְוַיְעַדְּדִינְג אֲוֹ עַר האט אָ
חַן וְוַיְסַאְדְּזָה אַזְמָאָס צֶוֹ טָהָוָן. עַר אָין גַּעַקְעָמָעָן אָין
נְעַזְעָה וְוַאֲסָם דָּא קְוָמָט פָּאָר, האט עַר אַלְעַז וְוַיְגַעַנָּה

טען פאר אונזערע זונגה דערפֿאַר האבעו אידערן נוע
ביד אליען געומוט איזוי שטארק ליידען און לײידען
נאָך ערד היומ.

אויד יישעה הנביה זאנט אונז אין קאיפיטעל נ'ג. 12: "וְהוּא חתָא רַבִּים נִשְׁאָ", או דער מישיח האט געטראנגען די זיננד פון דער נאנצער מענש' היומן אלעס וויאס מיר דארפערן טהוֹן, אויז, אין איהם צו גלויבען.

אוון איז דיא שלש עשרי מדרות הייסטן עם אוון
אוו "יהוה" אוון איז דרכם וחנון איז נושא עון
ופשע", ד"ה, אוו ישוע המשיח וואם הייסטן "יהוה"
(ישוע המשיח וכברך העלום) וואם אוון "רחום
וחנון", קאנו אוון אוווקענעםון אונזער זינד וואם
זונגען דיא אינזיגען סבות פון אונזער גלוות. ט

גרוייס אידען

מיר ניבען דרי אווטא-ביבאנרגאכפיו פון דעם
ג'רוייסען איד ר' שמואן בר יונה ציפא, פון בית
עיזה, פאלעסטעןיא, המכונה שמואן בעטרום.
ר' שמואן בר יונה, בנו של פאנאנטרכאכט סברצן מיר

ישם. ער איז געבעירען און אויפגעזינען געוווארען
איין א זעהר פרומען הווין און וווען מיר דערזעההן
עהם איז ער איז פיש אינדוסטרי. ער איז
ויך זעהר פרומ און ווארט מיט דער גרויסער האפי
ונג איזיפֿן היילגען מישיה איז ער זאל ברענצען די
אולח און די נחמת ישראל, וויל איזו באלאן ווי
ער משיח ישוע האט זיך נור באויעזען איז ענער
ענקנד און האט איהם גערופען איז ער זאל איהם.
עם משיח נאכפאלגען, פארלאוט ער זיין גאנצע
ענדסוטרי און געהט נאך דעם משיח. (מתתיהו
(24:12)

ר' שמעון איז געווען אײַנער פון די ערשות
ייאָנירען וואָס איז עפֿענטליך אַרוּסָגְּקוּמָען פָּאֶר
שׁוֹעַב המשיח וועלכער האט מיט גְּרוֹס הַתְּלִהְבוֹת
אוֹוָפָּה דָּעַם הַיְּוּלִינְגָּן מִשְׁיחָה יְשֻׁוּאָה אַוְיסָגְּרוּפָּעָן בְּפָנֵי
הַחַלְלָה וְעַדְהָ "אַתָּה הָוָא המשיח בָּן אֱלֹהִים חִיּוֹם".
מְתִתְחִיוּ פְּגַ"ג, 16) גְּעוּוֹהָנְלָךְ אַיז דָּאַטְלָס
עֲוֹוֹעַן אַנְיַע זָהָר, אַיז זְוַעַנְדִּיגָּ צְוִישָׁעָן אוֹוּבִּיעָל
טָנוֹנָאִי המשיח אַיז אַזְנָאַטְשָׁעָן יְרֹשָׁלָם דָּרְצָא
חַאַטְמָאָז אַזְוָּז אַפְּעָנָעָן באַקְעָנְטָנִים פָּוָן אַונְזָעָר ר' שְׁמַעַן,
עַקְעָנָטָן קָאַסְטָעָן זְוִין לְעַבְעָן! אַ גְּרוּסָעָר אַיד
אַבָּעוֹ, לִיעַבְטָ אַוְן באַקְעָנְטָן דָּעַם אַמְּתָה אַונְצָעָר אַלְעָ
אַוְשְׁמַעְנָדָעָן, בְּפֶרֶט וּוֹעֵן דָּעַר אַמְּתָה אַיז אַיהם אַפְּעָנִ
כָּארָט דִּירָעָקָט פָּוָן גָּאת בָּהּ אַלְיָהָן, אַזְוִי וּוֹי דָעַר
חוּילְיָינָעָר מִשְׁיחָה האט באַלְדָּר אַדוֹרָוֹף באַמְּעָרָקָט
אַשְׁרִיךְ שְׁמַעַן בר יוֹנה לָא בְּשָׂר וּדְם גְּלָחָ לְךָ זָה
זָה אַתָּה נָשָׂאָה אַשְׁמָאָה?"

שבעטעד האבען זיך איזנינע פון די ערסטע
פיאנירען אבענעריסען פון ישוע המשיח צוילעב פארד
פאלאגונגען מסדר די פאנאקטיקער אונ פיניד פון מושיח.

אייהר זונט דאך א איד, טא ווארוום זאלאט
אייהר ניט וויסען ווער דער איידישער
משיח איזו? קומט צו אונזער פערזאַט
לונגנען פרויטאנ אונז זונטנאָג, 8 אוהד
אבענָה, וועלאָן מיר דאָס אייך ערקלערען.

מעהר פאנרמאמען, מעהר רדיופות און אלע פינסטערט
מקומות וואו נאטס גאולה ווערט נישט טאלערירט
און נאטס מלוכה נישט ווילקאממען. וווען אידען
ווילען באמת האבען די גאולה און באמת זעהן
נאטס מלוכה עטאבאָלִיט, מוווען זוי צו ערשות אליאן
גלויבען אין יושע המשיח איזו וועמעס הענד ליגט
די אידיעש גאולה יא זוי ואלען זאָס אויך זו אַנְצָ
דרער פארקונציגען, און עס ווועט דערמיטס מקומים
ווערעדן וואס נאט זאנט אין ישעיה מ"כ: "עַם זֶ
יִצְחָרֵל תְּהִלָּתִי יִסְפֹּרוּ". וויל אידען זענען באשאָר
בענו געווארען זו זיון נאטס שליכים. (מייסיאָנָרָן).
געשיכטן ווועדרהוילט זיך אבעה, פונקט איזו

וואוי אידען האבען אין מצרים געזיפצט וועגען גלוות
מצרים און דאר האבען זיין נישט געוואלט און משה
רבינו זאל זיין בעפעריוין פון גלוות מצרים. ניערט
זיין האבען געואנטס "מי שפק לאיש...". איזו איזיד
שרערוין און ווינגען אידען אוד הינט אויף דעם
לאנגגען גרויסען גלוות און ווילען דאר נישט אנגען
מען די גאולה פון יושע המשיח הוואס ער האט אונז
געבערגנט בי זיין ערשותען קומען פאר 1900 יהדר
צורייק. לויידער פערוואראפען אידען דיעזע גאולה
עד הום. נישט וויסענדיג הוואס פאר א גרויסען שאַ
דיאו זיין טהו זיך אליאן.

מִיר ווּעַלְעָן אָוִיד אִיצֶט פָּאַרְשְׁטוּהָן דֵי נְבָואה
 פָּוֹן יְרֻמְיהַ הַנְּבִיא אָזִין קָאָפַן. בָּגַג וָאָס אָזִין אַיִינְ
 קְלָאָנְגַן מִיט אֲנוֹזָעַר עֲנָנוּן. דָּאָרָט הַיִּסְטָעַס עַס:
 «הָנָה יְמִים בָּאִים נָאָם דָ' וְהַקְּמָתִיל לְרוֹד צְמָה צְדִיקָס
 וּמְלָךְ מְלָךְ וְהַשְׁכִּיל וְעַשְׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ בִּימָיו
 תְּעוֹשָׂע יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל יַשְׁכַּן לְבָטָח וְזה שְׁמוּ אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּ יְהוָה צְדִקָנוּ». רַגַת אָוַיְשָׁע הַמִּשְׁיחָה וְוָאָס
 אַיִן גְּנוּעָן בַּי זַיְן עַרְשְׁתוּן קוּמָעָן «צְמָה צְדִיקָס» אַ
 בָן דָוָה, אָמִשְׁיחָ אָזִין אָנוֹל, וּוּעַט בַּי זַיְן צַוְוִיָּה
 טָעַן קוּמָעָן זַיְן «וּמְלָךְ מְלָךְ» דָעַר מְלָךְ עַל כָל הָאָרֶץ,
 אָזִין אַט דָעַרְעַלְבָעַר יְשָׁוע הַמִּשְׁיחָה וּוּעַט הַיִּסְטָעַס
 «יְהוָה» וְוָאָס אַיִן דֵי רַאֲשִׁי תִּבְותָה: «יְשָׁוע הַמִּשְׁיחָה

דאס אין אויר אין איינקלאנגע מיט דער וואוָן דער באָרער אָזהָה ווָאַס נאָט בָּה' גִּיט אָנוֹ אָין שְׁמוֹת כְּגָם, 20, ווָאוֹ עַס הַיִּסְטַּט „הַנָּה אֲנֵיכִי שְׁלַח מֶלֶךְ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְדָר בְּדָרְךָ וְלְהַבְּיאָךְ אֶל הַמִּקְמָה אֲשֶׁר הַכְּנִיתִי הַשְּׁמָר מִפְנֵיו וּשְׁמַע בְּקָלוֹ אֶל תָּמָר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפָשָׁעָכָם כִּי שְׁמֵי בְּקָרְבָּו“. דָּה, אוֹ דָרָר סְפָעָר צִיעַלְעָר גַּזְעַנְטָעָר (מֶלֶךְ) ווּעַט האַבעָן דָעַם כְּחָ אָנוֹצָעָר וּנְדָר צָו פָּאָרְגָּעָבָעָן מִיט דָעַם ווּאַס עַר אָיז גַּזְעַוְאָרָעָן אָנוֹצָעָר מִשְׁיחָה, אוֹן עַר ווּט אָנוֹ אָוַיד בְּרַעְגְּנָעָן צָו דָעַם אָרט ווּאַס עַר הַאַט פָּאָר אָנוֹ פָּאָרְבָּעָרִיט. נַעֲמָלִיךְ, באַחֲרַת הַיָּמִים אַיז זַיְן קָעֵד נִגְרָדִיךְ. (יְוָהָנָן זֶה, 1, 2) אוֹן אוֹיפָה דַּיְעָזָר פָּעָר וּעְנָלְבָּקִיטָּה הַיִּסְטַּט עַס דָּראַט, כִּי שְׁמֵי בְּקָרְבָּו“. דָעַר נַעֲמָעָן „הַיּוֹהָא“ אַיז אָין אַיהם. דָעַרְפָּאָר ווּעַרט דָעַר נַעֲמָעָן אָוַיד אָנְגָּרְעָפָעָן „דָעַר מִדְתְּרַחְמִים“, ווּילְלָגְעָר שְׁמִים, אוֹ אָנוֹ אָין דָעַר הַוִּילְגָּעָר שְׁמִים

ונקומיין אויף דער וועלט צו ליזידען און צו שטער
בען פאר אונזערע זינד.
דאם און אויך און איינטלאגנ מיט דעם וואס
אידען אלילו באקענען בײַס דאבעגענען. גאנאלנו יוהזה
צבאות שמוי. או דער אידישער גואל, דער אידישער
משיח האיסט. יוהזה צבאות.
אידען, נעטט דאס און אכט. נעטט אן, נאטט
אוּהֶרְהָה. "שְׁבַע בְּקוֹלוֹ אֶל תִּמְרֵר בָּו כִּי לֹא יִשְׂאַל
לְפִשְׁعָמָם". אידען האבען בייז הײַנט גאנַד נײַשְׁט
געווואָלט מְכַבֵּל זְיוֹן יוֹשֻׁעַ הַמְשִׁיחָה וְוָאֵסְתָּם גַּעֲלִי

דר עיר ווועטל. דער תיקון זאל געמליך זיין מיט דעם היילוי
גען משיח'ס ערשותען קומען אלס א לײידענדער
משיח (ישעה נ")ג) וועלכעס איז געווען פאר איז
בער 1900 יאחר צוירות. און זיין מלובה וועט ערשות
עטאליכעריט זיין ביין זיוויטען קומען, באחרית
הימים, ווען ער וועט קומען אלס מלך מלכי המלכים.
אבער צוישען דיעזע צויזי פעריאדרען וועט זיין א
לאנגער אידישער גלוות, אידען וועלען פארטריבען
זיין צוישען אלער האנד נציאנען כרי איבעראל
צו זיין עדות פאר דעם אמרת וואס גאנט האט אונז
גענבען איז דעם הייליגען משיח.

אם דיעזר נאמנו "יהוה" ענטהאלט אין זיך
דעם גרויסען סוד פון ישוע המשיח'ס צוויי ערשי
ונגנען. דאס ערשות מאל אלס משיח צו ליווען
און צו שטערבען פאר אונגעע זונד ברוי אונז א
תיקון צו ברענגן אוזי ווי עס הייסט אין ישעה
נכ"ג "וז" הפניו בו את ענו בלאנו", און דאס צוויי
טעת מאל אלס מלך המשיח", ווען אלע וועלען
איהם דערקענען או דאס אין ישוע המשיח אוזי ווי
עס הייסט אין זבריה י"ב "וחביבתו אלוי את אשר
דקרו" און זיין מלכות וועט דאמאלס בענירינדעט
ווערען.

אונונער תיקון געפינגען מיר און דער ערסטער

- העלטט פון גאטס נאמעה, געמליך און "יה", וועלכע
- זונגען דו ראשוי תיבות פון "שוע לְמַשִּׁיחָה", ד"ה, או
- ישוע און דער משה און דורך איהם וועלען פיר
- האבען סליית החטאיהם. און שמוט י"ז הייסט עט:
- "בי' יד על כס יה", או דער "יד", דער כח פון
- גאטס און גענגבען אויף דער כסא פון "יה" ("שוע לְמַשִּׁיחָה"), אדרער אוזו וו' פיר לויונגען און תחלהים
- קי"ח: "עוי זומרת יה ויהי לו לישועה", ד"ה, או
- דורר "יה" (ישוע המשיח) קומט צו פיר די גאנלאַן
וישועה.

אוון גאנטס מלוכה געפינגען מיר איז די צוועיטע
העלטט פון גאנטס נאמען. איזן "זה" וועלכעט בע
דייטס למילד ערולם, או ער ווועט זיין דער מליד פון
דער נאנצער וועלט. ווען ער ווועט קומען באחרית
הימים צום צוועיטען מאל אלס מליד. אוון אט איז
אלעס אײַנְגָּוּווּקָעֵלֶט איזן דעם נאמען "יהוה" וועלט
בעמ מאכט 'שוע' גָּזְשִׁיחָה אֲפָלָךְ ערֹולֶם'.
דאַס האבען אויך די קדרמוניים געמײַנט מיט
דער תפלה וואָס זוי האבען מיסיד געוווען. ל'יחיד שט
ו'ה ב'ה ביהודה שליטים בעש ב' וישראל', ד'ה איז
די צייט זאל שווין קומען או די ו'ה זאל שווין זיין
פאראייניגט מיט די ו'ה. דער נאמען "יהוה" זאל
ニישט מעהדר צוטיילט זיין, ניערט פעראייניגט זיין,
או דאס צוועיטען קומען פון ישוע המשיח וועלכעט
די ו'ה" איז איזן זיך בולֶּל זאל נישט מעהדר לאָגָּנָּן
דויערעדן ניערט זאל באָלְד קומען אונ ווערטען דער
בלֶּד העולֶּם.

עם איז אוד אין איינקלאנט מיט דעם וואמס אייד
דען בעטנע זיחר שפיך ווים מלכוטהך לעולס וועד/
ד"ה, פעראייניג איז גאט דיין נאמען נאמען
ז'ה מיט ז'ה, מיט דעם וואמס דיין מלוכט וועט
עטאלברט ווערען פאר אימעד און עבדן
אידען וויסען געבעיד נישט איז מיט דעם וואמס
זוי ווילען נישט וויסען פון ישע הפשיח שטוויז
סען זוי אוועק פון זיך די גאנלאה אונז זוי האלטען
צורך גאטס מלוכטה, אונז גאטס נאמען קאנז דאדורד
נישט פעראייניגט וווערטן. זיא דאס אידריש גנות
ווערט דאדורד פיעל פארעלגערט, וואמס מיינט,

מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו. (ישועה נ"ג) ד"ה, או ישוע המשיח האט דעם שליטל צו אונזער ישועה און צו אונזער נחמה, או מיר ווען לען גור גלובבען און זיין גאולה. דאכץיך, אין דאר שווין גוט – ווילען אבער אידען גישט.

אט אויפּ דעם קלאנט נעביך גאנט ב"ה הורך ישועה הנביא איזן אופטעל ה: "הוי האמראים לרע טוב ולטוב רע שמיט השד לאור ואור להשדר שמיט פיר למתק ומטוק למתר". געווארל לייעבע אידען, קומט אודויס פון אייער ביטערען טעות! באקענט או "תעתיתי בשעה אבד" (תהילים קו"ט 176) און גלובעט אין ישוע המשיח דעם אינונציגען גואל ישראל ע"פ תורת משה והנביאים.

די סודות התורה

שאך גרויסע סדרות זעננע פראאו אין דער
הייליגער תורה וואס נור יהידי סנולה קאנען
עם פון א הוייכען פעדעסטאל דערזעהן און משיגן
זיין אווי ווי עם הייסט און תחלם כ"ה, 14: «סוד
ד' ליראיו». נור אועלכען קאנען דעם גרויז
סען סוד פון דער אידישער נאלה וועלכען דארפֿ
זיין דער גראסטער פערלאנג פון יעדען איד דאס צו
זעהן און וואחרצונעמען. די גרויסע מאסען זעננע
קיינמאָל נישט געווען בכה דאס אויפֿצופֿאַסען און
די «שמיש צדקה» און פנים צו קוקען. זוי ליעבש
נאָרעד הום און א «תְּהוּבוֹהִידִינֶן» לעבען, אהן
האנפֿונג אַחֲן ישועה און אהן נחמה. דער נביא
שרדייט נעביך אין ורמייה ח: «הצרי אין בnalער אס
רפה און שם כי מדווע לא עלהה ארכתת בת עמי».
יא גרויסער נביא עם און יא דא א רפא... נור די
געפערהייליכע חולאַים האבען דעם גרויסען רפא נאָר
קיין געלעגענהייט געגעבען או ער זאל ווי היילען
פון דער מלחה וואס די זינד האט אויף זוי געד
בראקטן. דער שטן לאָזט זוי דאס נישט זעהן
ווײַלער וויס אַזוי באָל אידען וועלען דאס ווי
סען אווי גז וועט דאס אידישע גלוּת צו אַן ענד
קומען און די גאַלה וועט קומען אויף כל ישטאָן.

מיר האבען שיין אפֿאָד מאָל גענעריבען אָנוּ גַּעַנְעַט
דעַט זונגען יְשׁוּעָה המשיח דעם גַּוְאָל וִישְׁרָאֵל עַל פַּי
התורה והנכאים. מיר זונילען זיך אַכְּבָּר דָּא אַבְּיָן
שטעלען אוֹיפֶּךְ אֲשֶׁפְּגָעֵל נִיעָס סָדָר וּזְאָס אַיז בְּעַי
האלעטען אַין דעם היילענען נאמען פָּן נָאָט בְּ'ה. אַין
דעם מִידָּת הַרְחָמִים נָאָמַעַן וּזְאָס אַיז בעזיבענט
טומן יְהִוָּה."

אין שמות אפיטעל ו זאנט נאטו: "וארاء אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם", און מאקע דארט אין דעם רחמיינ-נאמען אין די נאנצער סוד הנואלה פאראן. אדרבא
חרטער און פראפטערטן:

עם אין א' דבר הידועה או זויט דער חטא פון
אדם הראשון ווען די מענשויות האט אונגעוויבען
בארגראָב צו געHon איז נאָטס פלאָז געוווען (אוון איז
אייד איסגעפערת געוווארען), איז דער הייליגער
משיח וואָל קומען און ברענגען א' תיקון פאר די
וינדריגע מענשויות. איז דורך דעם כייח'ס לויידען
אוון טיטי זאָל:

ערשותען, די נאָולח קומען מיט דעם וואָט ער
וועט בראָנען סליחת החטאָים צו אירדען און זיין
מאנגען פאר "בנום לְמִקּוֹם", אוון
צווויתען, צו שטיפטען נאָטס מלוכת דאס אַוּוֹף

